

1. Ja - kou to vů - ní dý - chá zem, když roz - ví -
To ka - ždý kví - tek kol - ko - - - - - lem ve - le - bí

ji se há - je? Ví - tej nám, ví - tej,
kně - žnu má - je.

svě - ti - ce. Krá - lo - vno raj - ských kvě -

tů! At' nej - krá - sněj - ší ky - ti - ce

hlá - sá tvou lá - sku svě - tu.

2. At' k poctě Panny Marie
vše voní, zpívá, jásá.
Čistotu chválí lilie,
tvou lásku růže hlásá.
Fialka mile v pokoře
před krásou tvou se kloní
a v nížině i na hoře
k tvé slávě zvonky zvoní.

3. I my teď písni oslavme
ten nejčistší květ máje,
oltáře kvítím upravme,
at' chrám je obraz ráje.
Ozdobme srdce důvěrou,
svěrmě se vlídné péči,
vždyť Matka rukou laskavou
svým dětem rány léčí.

4. Kéž pod tvou stálou ochranou
zraje žeň Syna tvého,
at' květy duší nevadnou
v náporech vlivu zlého.
Ve vláze Boží milosti
zdroj života at' máme,
a v naději a ve ctnosti
žijem i umíráme.